

Pest. Febr. 29. 1858

(2)
2513/759.

Édes anyai bácsi.

Na, most én is elég soká várok, tartsam, de
úgy van az, ha az emberek oly népszerű
közégekben mint nekem, hogy minden
értékes dologra jéggyros. A balorástól is sem
erek hogy a tanulásra kive valamit
okosabb tethessék. Már ezen két hét
alatt öt-hár (nyilvános perre maradás) bol-
bon voltam, az igaz hogy nagy ködön,
főleg itt hon maradtam volna.

Levélur csak egy íratat kaptam, mert
rég megküldés követ kérték, beteg let-
tem csak a napokban kelt fel, de csak
súlyos állapotban tartottam, a kórház-
rafta hogy igen elgyengült.

Ugy várom már a kórházról hogy
egyik legjobb költőnk nyoma legyen
követ kessem, de hiába az ily emberek
minden idejét magára kell for-
ditni, a nélkül hogy az legyen idejének
az arm

varni kell.

A' Könyvfutar criticalgatása elmarad
addig míg levei kir meggyógyul
mert megiglése hogy elhorrak magától
Most, k'ita végut kinttelve maradok
széret a' tántorán.
Tízra d'vairker.

165.

Kínvirágok.

Arbában a' lók. és rosz. veret paragok
Segits. oh kengo eg ment künaim nagyok.
Segits. att' l'usa. kiter j'usa folya modok
A' romaiktól egészen a' to'kokig,
It' d' pennambattintat főmbegondolatot
Hogy a' Könyvfutar k'embetöltse a' lapot
Mert már egy lapnak is k' igen örül
De keveset k'itet, bár sok bajbakerül.
Eltö'ör is k'etát főv'anar e'rtelmek
Legelső pennammal kengem a' szelmet.
T. Penna.

Piros ángol posztó,
Vált a' k'ani sive,

Gyermekkor-szakrényben

Porosán feküvél

De jött a szenvedély

Árabsoként kúszhatta

Viharos lövőjárat

Vékonyságot marokra

De most mit csináljak ezela sok seppel

Hisz en felhagyok már e túljel képe

Is veszem el a nyulát is inkább barátom

Mert már a pennámnak a legvégig rögöm

166

(Folytatás)

Elnethetős utolsó krajcárunk kiadásán

Nar csak te is elhagysz utat barátom!...

De bántetted meg nyugodtan kiadom

Bántetted meg én is. Mit a boldogság

Mely ha cifra ruhát és csala kápeny lát

De se nem szegényebb és nem barátjára

(Bár hogy is nézhetne. Mindannyiunka)

Ugy tette meg én veled. Mindannyiunka

Alfacsaportjától a sebem dagadom

Igen haragadtam, mikor meg láttalak

Hogy még el nem vesztél, parasztok hirtel

De vártok a napok. Szaranyok velek

Most kérde meg bántam hogy így bántam veled

Flu"sejso' krajcár. ha képed virsgálom

Rajta az embernek gyarlóságát látom:
Egyik oldalomon viselsz te egy kepeket,
Mely földimutatóra teszt sok szabad népet,
Zárnok a volt, verpatár faladt a nyomába
Messzire járt el te erre: könnyű hullása...
Ez annak kepeivel kint a földi virágok.
A gondolatlan gyermek virágán pitykésen
Vagy a virágok, a nagyított gyermekével,
Végül a saját kúrdi és a földi hidegél
Szegény szegény gyermek, vaj miért a földi
Hogya földi virágok az egybe a virágok.
Sín egy garag ember, mint a földi a negy
Részkező a földi a földi a földi a földi
Mire a zaráva egy békés, a földi a földi
Ki a földi a földi a földi a földi a földi
Érel meg a földi a földi a földi a földi a földi
De a földi a földi a földi a földi a földi
A földi a földi a földi a földi a földi
Oke a földi a földi a földi a földi a földi
Ellen a földi a földi a földi a földi a földi
A földi a földi a földi a földi a földi

